

1. MAN (14) sb m

man z tekstu nie oznaczającego a ◊ mǎn- (6), man- (5); mǎn- *SarnStat*, *KlonFlis*; mǎn- : man- *BielKron* (3:4), *MycPrz* (1:1).

sg N m(a)n (2). ◊ I mǎn(e)m (4). ◊ V mǎnie (1). ◊ pl N mǎnowie (1). ◊ D mǎn(o)m (3). ◊ I mǎnami *MycPrz* (2), mǎny (1) *SarnStat*; -ami : -ǎmi *MycPrz* (1:1).

Sł stp, *Cn notuje*, *Linde XVI – XVII w.*

1. Wasal, lennik, hołdownik; podległy suwerenowi pan; *vasallus BartBydg*, *Cn*; *feudarius BartBydg*; *feudatarius, fidelis Cn* (12) : *Feudarius, vasallus, qui feudum recipit, et dicitur a fidelitate vel fide, quam vasallus, man, domino praestare tenetur BartBydg* 58, 165b; *BielKron* 373 *marg*; [*Volck Kkk4v*].

man u kogo (1): y ták rumores fǎ žeby im tho Cefarz obiecał/ žebyfmy Manami mieli być v nich/ czego da Pan Bog áni Cefarz áni żaden nie doczeka. *MycPrz* II A4v.

man komu, czemu (1): Kazimierz Opolńkie y Bytomńkie Książę [...] / poddał fie y wczynił Manem krolestwu Cześkiemu wacławowi. *BielKron* 367v.

man czyj [*w tym: pron poss* (4), *G sb i pron* (2), *ai poss* (1)] (7): poftánowili miedzy imi pokoy tym obyczáiem/ áby książę Gwilelm był mánem Cefárńkim álbo krolá Rzymńkiego *BielKron* 192v; Krolá Ianá potym Mánem swoim wczynił/ Cefarz Tureclđ wádzivfzy go ná krolestwo Węgierskie *BielKron* 204v, 377, 388, 392v; *MycPrz* I B3; *PaprUp* F.

Szereg: »ołdownik, to jest man« (1): áby zamek Berwald ku krolestwu Polńkiemu był przywłázcżon/ á on íam áby theż był závždy ołdownikiem/ to íeft/ manem Krolá Polńkiego. *BielKron* 388.

2. Chłop dzierzawiący grunt na prawie niemieckim i płacący zań daninę; *poddany* (2) : Tákże więc piérwéy do Burmińtrzá íwego pánowie miałt odśyłali o ípráwiedliwóść. A íefli z Many, do íádu Manńkiego. *SarnStat* 1276; żniefz ná swoim łanie/ Bogáty manie. *KlonFlis* G3v.

Synonimy. 1. *feudak, hołdownik, poddany, wassał*; 2. *leman, poddany*.